

DIALOG o kráse piva

**Pivař
a Blondýna**
Daniela Kovářová
a Ladislav Jakl

Vydalo
nakladatelství
Bondy, 185 stran,
doporučená
cena 289 Kč

Čerstvě vydaná kniha *Pivař a Blondýna*, kterou spolu napsali Daniela Kovářová a Ladislav Jakl, je nejen zábavná a poučná zároveň, ale především nová – a to formou i pohledem na náš národní nápoj, milovanou, ale také zatracovanou českou chloubu.

Právě o pivu si ve znovu oživené formě dopisů – fejetonů povídají advokátka, spisovatelka a kdysi také ministryně, která právě začíná objevovat kouzlo tohoto nápoje ve všech jeho stylových podobách, a publicista, politický analytik a muzikant, který je zároveň prezidentem První pivní extraligy. „Popularizuji pivo už dvacet let,“ říká Ladislav Jakl. „Ale teprve při psaní *Pivaře a Blondýny* jsem objevil ten správný klíč. Kniha kombinuje rozumnou dávku informací o výrobě piva s pivními zajímavostmi, cestami za pivem a s nadšeným pohledem pivního začátečníka.“

Tím pivním začátečníkem je dáma, která se sice nechává ráda poučit, ale má dostatečně široký rozhled, aby zařadila informace do všeobecného konceptu života běžného konzumenta, a navíc ženy. Díky tomu nadnáší témata, kterými se u nás ještě nikdo nezabýval. Příklad? Pivo a móda. V čem jít nejlépe na pivo? Pro ženy doporučuje Daniela Kovářová nahradit pouzdrové šaty a úzké sukně pohodlnějšími kousky, pro muže košile a saka, která by měla být kolem ramen trochu volnější, aby umožnila plynulý pohyb paží, a tedy i sklenic od stolu k ústům a zase zpět. Také obuv by měla být pohodlná, protože s množstvím vypitého moku stoupá i četnost návštěv toalety. Ladislav Jakl volí ve svých kapitolách i vážnější tón. K zamyšlení vyzývá jeho analýza způsobu, jak se k našemu národnímu nápoji chová čeština (srovnání výrazů „pivař“ a „vinař“), i české

právo: „Trestáme ho /tj. pivo/ spotřební daní, zatímco z vína se žádná spotřební daň neplatí. Nepřímo tak dotujeme krabicové patoky a svůj národní nápoj znevýhodňujeme. Dělá to nějaký jiný národ se svým národním pitím?“ Čtyřicet kapitol střídá vážná i méně vážná témata: Proč pijem? Pivo se nevaří! Párování: homo, nebo hetero? Hledání, stopování a lovení piva. Komu je tedy kniha, která má tak bohatou paletu pohledů na pivo, určena především? „Nejen milovníkům piva, ale i opatrným ochutnavačům a zdrženlivým pusinkám, které zatím neobjevily to své pivo,“ odpovídá Daniela Kovářová. „Ještě před rokem jsem se pivu vyhýbala, zatímco dnes je to má velká vášeň a radost.“ Právě ten radostný proces kniha rodící se v neradostné době covidové zaznamenává. Málolkdy se po vědění dychtící žák s bystrými postřehy setká s tak ochotným a erudovaným učitelem, který navíc své skutečně bohaté pivní

znalosti nemá potřebu exhibovat, ale nabízí je nezištně pro dobro věci. A tou věcí je pro něj pivo.

Kniha *Pivař a Blondýna* nebyla 10. prosince 2020 pokřtěna, ale jak se na správnou pivní záležitost hodí, naražena. A to hned čtyřikrát za jeden den. První narážení proběhlo v Pivní mozaice v Karlíně, kde knihu uvítala na světě první sudička – předseda Sdružení přátel piva Tomáš Erlich. Druhé narážení se konalo v belgickém pivním multitapu Kwak na Smíchově. Tentokrát byl sudičkou šéfredaktor PBA Pavel Borowiec. Potřetí autoři narazili *Pivaře a Blondýnu* v První Pivní Tramwayi na Spořilově. Zde se křtu ujali Jan Šuráň, prezident Českomoravského svazu minipivovarů, a Jirka Bejček Stehlíček, provozovatel První Pivní Tramwaye. Zběsilá jízda knihy po Praze se završila v kultovním podniku Magister Kelley na Folimance, kde se závěrečného narážení zhostila poslední sudička, Monika Linková z pivovaru Trilobit. Kniha skončila své představení v poslední minutě policejní hodiny, přesně ve 20.00 hod.

Marcela Titzlová

